

Rohkeus ja oikea pelko

Matt. 10:26-28

"26. Älkää siis pelätkö ihmisiä. Ei ole mitään peitettyä, mitä ei paljastettaisi, eikä mitään salattua, mitä ei tuotaisi julki.

27. Minkä minä sanon teille pimeässä, se puhukaa päivänvalossa. Ja minkä kuulette

kuiskattavan korvaanne, se julistakaa katoilta.

28. Älkää pelätkö niitä, jotka tappavat ruumiin mutta eivät voi tappaa sielua. Pelätkää ennemmin häntä, joka voi sekä sielun että ruumiin hukuttaa helvettiin.

Ketä ja mitä sinä pelkää?

Ketä ja mitä Sinä viime kädessä pelkää? Miten on mahdollista olla pelkäämättä niitä, jotka haluavat riistää meiltä hengen? Saako uskova kristitty pelätä? Mitkä pelot ovat vääriä ja mitkä oikeita, kun Raamattu kehottaa myös pelkäämään Jumalaa? Millä perusteella uskovon ei tarvitse pelätä?

Ihmispelko

Eräs japanilainen, en nyt muista kuka, on todennut, että "missään maailmassa ihmiset eivät pelkää toisiaan niin paljon kuin Japanissa." Voi olla, että ilmaisu on liioitteleva, sillä on tavattoman paljon ihmisiä, jotka ovat joutuneet pakenemaan omista maistaan, koska pelkäävät oman henkensä puolesta. Sotien ja terrorin keskellä moni kristitty on joutunut jättämään kotinsa ja elää nyt pakolaisleireissä tai piileskelee omassa maassaan.

Kuitenkin tuon väitteen esittäjä oli aivan tosissaan. Vaikka Japani on luonnonmullistuksia lukuun ottamatta yksi maailman turvallisimmista maista asua, silti monet elävät pelon vallassa. Maailmanlaajuinen epidemia aiheuttaa toki pelkoa, joka juontaa suoraan ihmisen kuolemanpelkoon. Taloudellisten vaikeuksien pelko liittyy myös osaltaan pandemiaan. Sitten on suuri määrä erilaisia pelon syitä kuten taloudellisen turvallisuuden, mukavan elämän menettämisen pelko, epäonnistumisen ja sairauden pelko, erilaiset fobiat, varkauksien ja onnettomuuksien pelot, hylätyksi tulemisen pelko, moninaiset henkien pelot, paljastumisen pelot jne.

Kun Japanin kulttuurissa tärkeitä on harmonia eli sopusointuinen elämä toisten ihmisten ja luonnon kanssa, ihmiset haluavat samaistua toisiinsa ja miellyttää toisia. Mutta juuri siitä voikin sitten kehittyä syvää pelkoa siitä, mitä muut ajattelevat tai puhuvat minusta. Toisten odotukset sekä aidot että kuvitellut voivat helposti muodostua koko elämää hallitseviksi asioiksi ja juuri toisten odotusten pettäminen saattaa herättää syvää pelkoa. Usein se on liitossa epäonnistumisen pelon kanssa.

Mitä siitä sitten on seurannut uskovien kristittyjen kohdalla? Esimerkiksi sitä, että 70% kaikista uskovista on sellaisia, että työpaikalla kukaan ei tiedä, että he ovat kristittyjä. Ihmispelko lamauttaa kertomasta evankeliumia jopa aivan läheisille ihmisillekin. Samalla kuitenkin uskova haluaisi sydämeästään muidenkin pelastuvan, varsinkin omaisensa. Kun hän ei kuitenkaan uskalla kertoa evankeliumia, hän kärsii jatkuvaa syyllisyyttä Herran edessä. Siksi uskovien suuri haaste on päästä vapaaksi ihmispelosta.

Luokkatoverissani tapahtunut muutos

Muistan lukioajoiltani erään ystäväni, joka kertoi minulle, että hän haluaisi tulla uskoon, mutta siitä ei tule mitään, koska sitten hänen pitäisi todistaa toisille Jeesuksesta, niin kuin hän näki minun tekevän. Muutamia viikkoja myöhemmin tapasin tämän saman nuorukaisen kertovan Jeesuksesta eräälle toiselle luokkatoverillemme. Kysyin sitten häneltä, miten se nyt onnistuu. Hän vastasi: ”Kun sain kohdata Jeesuksen, en mitenkään voi vaieta Hänen rakkaudesta.”

Herran kanssa, ei yksin

Kun uskon tulossa Pyhä Henki tulee ihmiseen, Hän antaa pelastetulle kokonaan uuden elämän. Sen tuntomerkkejä ovat totuudellisuus, vapaus vääristä peloista, oikea kunnioittava ja rakastava pelko Jumalaa kohtaan, turvallisuus, rohkeus tunnustaa Jeesuksen nimeä. Pyhä Henki antaa apua ja viisautta silloin, kun sitä tarvitaan.

Maailman ihmisissä hallitsevat valheellisuus ja teeskentely, ihmispelko ja kuoleman pelko, huolet ja murehtiminen siitä, miten minulle käy. Rohkeus ei siis tule siitä, että meistä tulisi niin vahvoja, ettemme pelkäisi ihmisiä, vaan siitä, että Herra itse on kanssamme. Kun sitten avaamme suomme ja alamme ”kehua” Kristusta, ilo ja kiitollisuus täyttää sydämemme. Usein se kyllä tapahtuu niin, että arkana avaamme suomme, mutta juuri silloin Herra antaa meille rohkeuden. Ei siis tarvitse odotella rohkeuden puuskaa, vaan käydä Herran osoittamaan tehtävään kuuliaina Hänen sanalleen, silloin Pyhä Henki antaa myös sanat ja viisauden julistaa evankeliumia.

Maailmaa hallitseva pelko

Hallitseva voima maailmassa on pelko. Se alkoi jo paratiisissa. Syntiinlankeemuksen ensimmäinen seuraus oli se, että ihminen alkoi pelätä. Pelon henki täytti hänet. Ihmiset kuvittelevat yhä, että he voivat löytää vapauden, onnen, tyydytyksen, rauhan ja ilon kapinoimalla Jumalaa vastaan, julistautumalla itse omiksi jumaliksi. Näin he toistavat alkusyntiä.

Ihminen ei voi elää erossa Jumalasta muutoin kuin pelon vallassa. Toki ihmisissä on luonne-eroja siihen nähden, miten voimakkaana he pelot kokevat, mutta pohjimmiltaan pelko on sama. Pelokkuus on mitä ilmeisintä maailmassa. Sen taustalla on syyllisyyden synnyttämä tietoisuus kuoleman jälkeen tulevasta tuomiosta. Mutta kun se torjutaan, pelko suuntautuu mitä erilaisimpiin kohteisiin.

Humanismin kestättömyys

Ihminen kuvittelee olevansa suuri, kun hän tieteellään kurkottaa avaruuden ääri-ajoille, mutta samalla mittaamattoman kaikkeuden suunnattomat voimat ovat osoittaneet ihmisen äärimmäisen pienuuden ja rajallisuuden. Maailmankaikkeus on salaisuus. Olemme kuin pieni purjevene tuuliajolla keskellä valtameriä. Ihmisten päähän on taottu, että kaikkeus on jonkun sokean persoonattoman voiman hallinnassa, mutta he eivät tiedä, mitä se on tekevä heille. Elämä on tarkoituksetonta, mieletöntä ei ole mitään, mitä tavoitella. Pelko jäytää.

Turvattomuutensa keskellä ihmiset tarttuvat kuin hukkuva oljenkorteen ennustajiin, astrologiaan, kaikenlaisiin profetioihin, kun heitä jäytää sairauden, menetysten, sodan, nälänhädän, taloudellisen romahduksen, maanjäristysten ja kuoleman pelko. Samaan aikaan vakuutuksia myydään ja lääketeollisuus kukoistaa.

Ihminen luotiin yhteyteen Jumalan kanssa. Siksi erossa Jumalasta hänellä ei ole mitään, mihin hän voisi viime kädessä turvautua. Hän ei kaikista yrityksistään huolimatta kykene poistamaan pelon aiheita elämästään. Ihmisen yritys hallita maailmankaikkeutta, maailmaa ovat tuomitut epäonnistumaan, koska hän aivan liian pieni siihen. Eikä ihmistä ole tarkoitettukaan sellaiseen. Esimerkiksi ilmastokoukset saavat kyllä ihmiset kauhun valtaan, mutta eivät kykene estämään ilmaston lämpenemistä.

Mitä pelko tuottaa?

Mitä pelko saa sitten aikaan? Se lamauttaa ja tekee ihmisen heikoksi. Se vie itsekäisyyteen, koska pelon vallassa hän ei kykene ajattelemaan muuta kuin itseään. Itsepuolustusvaisto vie hänet vastakkaisuuteen muita kohtaan. Pelloissaan hän ajattelee, että koko maailma on häntä vastaan ja hän puolestaan vihaa jokaista ja kaikkea. Pelko tekee meistä ärtysiä. Se vie meitä ajamaan omia etujamme. Se aiheuttaa unettomuutta ja voi viedä hänet järjenvastaiseen toimintaan. Kun sitä ei kestä, moni pakenee todellisuudesta huumeisiin ja virtuaalimaailmaan. Sotien taustalla on myös pelko, joka ajaa yritykseen tuhota pelon kohde.

Ihminen ei kykene istumaan viikkoa hiljaa kotonaan vain ajatellen elämän tosiasioita. Hän ei kykene kohtaamaan niitä. Siksi hän juo viinaa, täyttää kehonsa kaikenlaisilla lääkkeillä, juoksee massahysterisesti musiikin ja muodin perässä. Pahimmillaan hän vaipuu epätoivoon, joka voi vie hänet itsemurhaan tai tekemään rikoksia tai muuta mieletöntä toimintaa. Monet juuri kuoleman pelko vie ottamaan hengen itseltään. Toisille pakotieksi muodostuu myönteiseen työntekoon uppoutuminen usein sillä seurauksella, että hän palaa loppuun.

Mitä maailman tarjoaa avuksi?

Millaisia ratkaisumalleja maailma tarjoaa pelokkaille? Toiset tarjoavat sankarillisuutta: "Pidä pelkosi kurissa!" Ongelma on vain siinä, että pelko ei kuuntele ihmisen tahtoa ja järkeä, vaan hallitsee niitä. Kun ennen vanhaa ihmiset kävivät pelloissaan sielunhoidossa pappilassa, nyt jonotetaan psykiatrin, psykologin, terapeutin vastaanotoille ja juostaan hankkimaan rauhoittavia lääkkeitä. Kaikesta huolimatta psyykinen pahoinvointi vain näyttää lisääntyvän. Uususkonnollisuus tarjoaa myös virvutusta, joiden luo ihmiset juoksevat viluissaan.

Pyhän Hengen vastaus

Pyhä Henki on vastaus pelkoihimme. Hän on voiman, rakkauden ja raittiuden Henki. Voidaksemme päästä vapaaksi pelostamme Pyhä Henki vapauttaa meidät ulkokultaisuudesta. Tekopyhyys on sitä, että näyttää ulospäin omistavansa sellaista, mitä ei todellisuudessa omista. Se on näyttelemistä ja epärehellisyyttä, valheen vallassa elämistä. Ulkokultaisuuden taustalla on ihmispelko.

Jeesus osoittaa, että jokaista meitä kohtaa tuomio, jolloin kaikki paljastuu. Mutta jos annamme jo nyt Pyhän Hengen paljastaa totuuden itsestämme ja sydämemme salit, vapaudumme tuomion pelosta, koska Herra armahtaa totuuteen tulevan.

Pyhä Henki vie nöyryyteen ja aitouteen, jossa ei enää tarvitse huolehtia siitä, mitä ihmiset meistä sanovat. Seisomme Herran emmekä ihmisten edessä.

Jumalan pelko

Pyhä Henki vie uskovon ihmispelosta Jumalan pelkoon. Hän osoittaa, ketä meidän tulee pelätä. Ihmiset ovat vain tomua, he eivät voi tehdä mitään enempää kuin tappaa meidät. Tietysti joku voisi nyt sanoa, että murhatuksi tuleminenhan on aivan kauheaa, eikö sitä muka tarvitsi pelätä? Jeesus osoittaa kuitenkin, että ihmisen elämä on enemmän kuin hänen fyysinen ruumiinsa. Sille, joka on saanut Kristuksen tuntemisessa osallisuuden iankaikkiseen elämään, ruumiin kuolemalla ei ole mitään valtaa. Herransana vakuuttaa: "Jos Jumala on meidän puolellamme, mitä voi ihminen meille tehdä?"

Toki ihmiset voivat viedä uskovalta rahat, omaisuuden, lapset, terveyden ja jopa hengen. Mutta Herra vakuuttaa: "Viekööt vain, mitään muuta he eivät voi tehdä!" Iankaikkista elämää uskovalta ei kukaan voi riistää:

Hän, joka ei säästänyt omaa Poikaansaakaan vaan antoi hänet alttiiksi kaikkien meidän edestämme, kuinka hän ei lahjoittaisi meille kaikkea muutakin hänen kanssaan! Kuka voi syyttää Jumalan valittuja? Jumala on se, joka vanhurskauttaa. Kuka voi tuomita kadotukseen? Kristus Jeesus on kuollut, onpa hänet vielä herätettykin, ja hän on Jumalan oikealla puolella ja rukoilee meidän puolestamme. Mikä voi erottaa meidät Kristuksen rakkaudesta? Tuska vai ahdistus, vaino vai nälkä, alastomuus, vaara vai miekka? Onhan kirjoitettu: "Sinun tähtesi meitä surmataan kaiken päivää. Meitä pidetään teuraslampaina." Näissä kaikissa me kuitenkin saamme täydellisen voiton hänen kauttaan, joka on meitä rakastanut. Olen näet varma siitä, ettei kuolema eikä elämä, eivät enkelit eivätkä henkivallat, ei mikään nykyinen eikä mikään tuleva, eivät voimat, ei korkeus eikä syvyys eikä mikään muu luotu voi erottaa meitä Jumalan rakkaudesta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme. (Room. 8:32-38)

Kuka muuten pelkäsi, kun Stefanosta kivitettiin kuoliaaksi. (Ap.t. 7) Pelkäsikö Stefanos vai ehkä kivittäjät? Kristuksen rakkaus ja läsnäolo vapautti pelosta niin, että Stefanos saattoi rukoilla anteeksiantamusta kivittäjilleen. Pyhä Henki teki sen mahdolliseksi.

Wurmbrandt vankiautossa

Esimerkki Herran huolenpidosta suuressa ahdistuksessa tulee Romaniasta. Richard Wurmbrandt, juutalaissyntyinen luterilainen pastori, joutui uskonsa tähden viettämään 14 vuotta kommunistien vankilassa. Niistä 7 vuotta täydellisessä eristyksessä pimeässä parin neliön kellarikopissa. Sinä aikana häntä kidutettiin, niin että näin hänen ruumiissaan sormen syvyisiä reikiä, jotka olivat syntyneet, kun häntä oli sohitu hehkuvan kuumilla metallitangoilla.

Kun hänet oli ensi kertaa pidätetty ja häntä oltiin viemässä perheensä luota vuosien vankilakierteeseen, se tapahtui helmikuussa karkauspäivänä. Autossa hän alkoi yhtäkkiä nauramaan ilosta. Vanginvartijat tuumivat hänen menneen sekaisin, mutta hänen ilonsa johtui siitä, että hän muisti juuri silloin, että Raamatussa toistuu sana "Älä pelkää!" kokonaiset 366 kertaa. Hän tajusi, että myös tuota karkauspäivää varten Herra oli varannut rohkaisun sanan. Hänen kanssaan ei tarvitse pelätä, vaikka tie ei helppo olekaan.

Wurmbrandt kesti kidutukset, koska tiesi, että Herra ei pahimmassa tuskassakaan ollut jättänyt häntä yksin. Herran läsnäolo on vapautus pelosta. Vankilassa hän sai myös johtaa toisia vankeja pelastuksen osallisuuteen.

Mitä Jumala voi tehdä?

Mitä sitten Jumala voi tehdä? Hänellä on valta ottaa ihmiseltä henki. Elämämme tässä ajassa on Jumalan hallinnassa. Päiviemme pituus on Hänen vallassaan. Mutta sen lisäksi Jumalalla on valta syöstä ihminen myös helvettiin, iankaikkiseen tuleen. Jeesus varoittaa tällä ankaralla sanallaan meitä, jotka olemme vaarassa jäädä ihmispelon orjuuteen.

Älkää pelätkö - pelätkää!

On kahdenlaista pelkoa: Orjan ja lapsen pelkoa. Orja pelkää rangaistusta ja tekee työnsä vasten tahtoaan. Orja pelkää menettävänsä sen, mikä antaa hänen elämänsä sisältöä ja arvoa ja turvallisuuden tunnetta. Orja pelkää kuolemaa ja sitä seuraavaa tuomiota.

Lapsi pelkää, että hän ei murehduttaisi Isäänsä, joka on häntä kohtaan äärettömän hyvä. Lapsi tietää, että mikään ei voi riistää häntä Isän väkevistä käsistä. Siksi hän haluaa mielellään tehdä Isän tahdon.

Herra vapauttaa omansa orjan pelosta turvalliseen luottamukseen siihen, että Isä pitää hänestä huolen:

Te ette ole saaneet orjuuden henkeä ollaksenne jälleen pelossa, vaan te olette saaneet lapseuden Hengen, jossa huudamme: "Abba! Isä!" (Room. 8:15)

Ajallinen pelko on sitä, että kartetaan pahoja asioita ikävien seurausten vuoksi. Orjan pelko on sitä, että pelätään tehdä syntiä helvetin pelosta. Väärää pelkoa on myös se, että kartamme pahaa, ettemme menettäisi taivasta.

Uskova kristitty pelkää ja kunnioittaa Jumalaa, koska Hän on pyhä ja rakastava emmekä halua tuottaa Hänelle murhetta. Oikea kristityn pelko on siis kunnioittavaa ja vapaata tietoisuutta, että Jumala on Isämme, Hän rakastaa meitä ja on meidän puolellamme. Haluamme kiittää Häntä sekä Hänen olemuksensa että Hänen pelastustekojensa tähden. Siksi myös vihaamme syntiä.

Pyhä Henki lohduttaa

Pyhä Henki osoittaa, että olemme kalliit Jumalalle ja Isä on puolellamme huolehtien meistä. Pyhä Henki vakuuttaa, että Jeesus on puolestapuhujamme taivaassa Isän oikealla puolella kaikkivaltiaana. Hän kertoo myös, että saamme ihmeellisen armo-palkan, kun emme pelkää ihmisiä vaan tunnustamme Jeesuksen nimeä. Pyhä Henki on kanssamme silloin, kun ihmiset hyökkäävät kimppuamme. Meidän ei tarvitse etukäteen huolehtia mistään.

Isä on puolellamme, Poika tunnustaa meidät omikseen ja Pyhä Henki varustaa meidät. Siksi emme pelkää. Pyhä Henki tekee mahdolliseksi rakastaa vihollisia, rukoilla heidän puolestaan. Pyhä Henki vie meidät kurinalaiseen ja kirkkaaseen ajatteluun. Hän auttaa meitä näkemään, että tapahtumat ovat Jumalan hallinnassa, ja ymmärtämään, mitä milloinkin on tapahtumassa.

Pyhä Henki ei vie meitä kuvittelemaan, että kristityn tie olisi myötämäkeä ja että ihmiset uskoisivat helposti evankeliumin. Mutta Hän vapauttaa meidät pelosta.

Esimerkki eversti Kyoozoo Iwain elämästä

Kesäkuussa vuonna 1945, kun sota oli jo loppuillaan, kotimaassa syntyi tarve riittävästi sota-voimaa. Minunkin joukko-osastostani muutamia hyviä johtajia piti lähettää takaisin kotimaahan. Menin heitä saattamaan Hankoun Jiang'anin asemalle.

Juna oli yli äyräiden täynnä kotimaahan lähetettäviä sotilaita. Jiang'anin asema oli joka puolelta täpötäynnä saattoväkeä. Yhtäkkiä kuului pam pam pam konekiväärin tulituksen ääni. Joku huusi: ”Vihollisen ilmahyökkäys!” Silloin junasta hyppäsi miehiä suojautuakseen yhdessä saattoväen kanssa. Ajattelin ensin varmistaa, mistä suunnasta lentokoneet hyökkäisivät ja mennä sitten suojaan. Lentokoneita ei näkynyt missään eikä liioin niiden moottorien ääntä kuulunut. Ainoastaan pam pam pam tulitusääni jatkui. Kun tajusin, ettei ollut kysymys lentokoneesta, käännyin katsomaan suojaa hakevia kauhuissaan olevia ihmisiä. Väkijoukolle muutamit suojabunkkerit eivät riittäneet alkuunkaan. Verkoksi levittäytyneellä ratapihalla lukematon määrä ihmisiä kompasteli kiskoihin ja ratapölkkyihin ja yritti epätoivoisesti löytää turvapaikkaa. Se oli karmeaa katseltavaa. Sen keskellä Jumala antoi minulle rauhan, niin että voin hallita liikkeeni levollisesti. En voinut olla ylistämättä Jumalaa, joka varjelee tulisten hevosten sotaväellä. Myöhemmin saimme kuulla, että konekiväärin tulitukseksi luultu ääni tulikin kiinalaisista ilotulitteista, joilla pyrittiin karkottamaan pahoja henkiä. Lisäksi jotkut olivat ihmetelleet, että minä seisoin sellaisen pakokauhun keskellä aivan hiljaa paikallani katsellen taivaalle. Sain olla todistuksena Jumala rauhasta, joka ylittää inhimillisen ymmärryksen.

Uskovan tehtävä

Annettuaan varoituksen ihmispelosta, Jeesus jatkoi merkillisellä tehtävänannolla: *Minkä minä sanon teille pimeässä, se puhukaa päivänvalossa. Ja minkä kuulette kuiskattavan korvaanne, se julistakaa katoilta.* (27)

Kristityllä on tehtävä tässä maailmassa. Se on äärimmäisen tärkeä tehtävä, sillä siinä on kysymys toisten ihmisten iankaikkisesta pelastuksesta. Elleivät Herran omat ole kuuliaisista tehtävälleen ympärillämme olevat ihmiset eivät saa kuulla pelastuksen evankeliumia ja heidän hukkumisensa syntiensä tähden kadotukseen tulee meidän vastuullemme. Paavali korostaa tätä näkökulmaa puheessaan Efeson seurakunnan vanhimmistolle seuraavasti:

"Siksi minä todistan teille tänä päivänä, että jos jotkut teistä joutuvat kadotukseen, minä olen viaton kaikkien vereen, sillä minä en ole vetäytynyt pois julistamasta teille kaikkea Jumalan tahtoa. (Ap. t. 20:26-27)

Pietari puolestaan muistelee saamaansa tehtävää seuraavaan tapaan Korneliuksen kotikokouksessa Kesareassa:

"Hän käski meidän saarnata kansalle ja todistaa, että Jumala on asettanut hänet elävien ja kuolleitten tuomariksi. Hänestä kaikki profeetat todistavat, että jokainen, joka uskoo häneen, saa synnit anteeksi hänen nimensä kautta." (Ap. t. 10:42-43)

Pyhä Henki antaa meille sanottavaksi ja puhuttavaksi sitä, mitä olemme Jumalan Sanaa lukiessamme hiljaisina hetkinä kuulleet ikään kuin kuiskauksina. Evankeliumin julistus ei pääosaltaan ole ennakkoon valmistettujen puheiden pitämistä, vaan

tietoista pitäytymistä siihen, minkä tiedämme sanomamme sisällykseksi. Herra on Tuomari mutta Hän armahtaa niitä, jotka Häneen turvaavat.

Helvetillä pelottelu

Usein kuulee sanottavan, että helvetistä puhuminen on hengellistä väkivaltaa, jolla ihmiset pelotellaan toimimaan halutulla tavalla. Kuitenkin Jeesus itse puhui useammin kadotukseen joutumisen vaarasta kuin taivaasta konsanaan. Jos ihmisiä varoitetaan todellisesta vaarasta, se on rakkautta heitä kohtaan. Mitään suurempaa vaaraa ihmiselle ei voi olla, kuin joutua ikuisen tuleen erossa Jumalasta. Siksi emme saa lyhentää tai typistää sanomaa, jonka Jeesus antoi omilleen julistettavaksi: Jeesus on tuomari, edessämme on viimeinen tuomio, jolloin kaikki salatuinkin tulee julki. Mutta Jeesus on tuomari jo nyt. Hän haluaa oman Sanansa kautta näyttää totuuden meistä, jotta tekisimme parannuksen, kääntyisimme Hänen puoleensa anoen anteeksiantamusta. Tänä Jeesuksen tuomion päämäärä on se, että Hän haluaa antaa synnit anteeksi Golgatalla suorittamansa sovituksen tähden jokaiselle, joka huutaa häntä avukseen eli uskoen turvautuu Häneen:

Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainutsyntyisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, joutuisi kadotukseen, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä.

Joka uskoo Poikaan, sillä on iankaikkinen elämä. Mutta joka ei ole kuuliainen Pojal-le, ei ole näkevä elämää, vaan Jumalan viha pysyy hänen päällään. (Joh. 3:16,36)

Kaita tie elämään

Jeesus ei missään ole luvannut helppoa tietä, mutta useasti erittäin vaikeaa ja kivikkoista tietä. Äärimmillään se merkitsee sitä, että Herran todistaja joutuu "*kaikkien ihmisten vihattavaksi*". Erityisen kipeältä tuntuu, kun Herraan tunnustautuva saattaa joutua oman perheensä vihaamaksi ja hylkäämäksi. Jeesus tietää täsmälleen millainen se maailma on, johon hän meidät lähettää: "*Lähetän teidät kuin lampaat susien keskelle.*" Mutta Hän tulee itse mukaamme, kun olemme susien ympäröimänä. Hän vastaa siitä, että voimme täyttää tehtävämme.

Evankeliumia julistaessamme meidän tulee rehellisesti kertoa molemmat puolet: Jeesuksen seurassa löytyy elävän veden lähde, joka täyttää sydämen tyhjyyden. Jeesuksen seurassa joudumme monenlaisten ihmisten vihan kohteeksi. Joudumme kokemaan samaa mitä Jeesus: Ylimaallista iloa ja kärsimystä ja tuskaa.

Miten tuo on mahdollista?

Miten sitten tämän pimenevän maailman keskellä voi pysyä uskollisena loppuun asti ja jaksaa kaikkein pahimpien kauhuskenaarioiden toteutuessa (vrt. Ilmestyskirja) täyttää tehtävänsä Herran todistajana ja odottaa Hänen paluutaan suuressa kirkkaudessaan.

Kysymys on siitä, että sydämemme, mielemme ja katseemme pysyy kiinnitettynä Jeesukseen. (Vrt. Hebr. 12:1-3) Vapaus pelosta ei perustu itsestä puristettuun rohkeuteen, vaan Jeesuksen itsensä läsnäoloon. Hän hallitsee ja vie maailmanhallintansa lopulliseen päätökseen.

Kysymys on myös siitä, että elämme Herran edessä siten, ettei meidän elämäämme jää sellaisia salattuja alueita, joita Jeesuksen veri ei olisi puhdistanut ja antanut

syntejä anteeksi. Se, joka joutuu kaiken aikaa epäilemään omaa pelastustaan, ei jaksa pysyä rohkeana. Se, joka näkee Golgatalla täydellisen sovituksen, voi rohkein mielin käydä armon istuimen eteen ja saa avun oikeaan aikaan.

Soma-sanin todistus

Keskustelin rikkaan kristityn kiinteistövälittäjä Soman kanssa. Hän kertoi, miten usein ei-kristityt, joille hän kertoo Jeesuksesta, sanovat: "Te kristityt olette heikkoja ja siksi turvaudutte uskoonne." Hän kertoi vastanneensa: "Niin olemme, mutta juuri siksi olemme väkeviä. Herra itse on väkevyysme. Kun esimerkiksi järjestäytyneen rikollisuuden gangsteri istuu edessäni ja uhkailee, en pelkää, sillä ei hän voi minulta kuitenkaan mitään todellista riistää."

Jumalan lapsen ei tarvitse pelätä ihmisiä, kun Jeesus on Hänen kanssaan. Hänen ei tarvitse pelätä Saatanaa, koska Jeesus on Hänen kanssaan. Hänen ei tarvitse pelätä elämisenä ja toimeentulonsa puolesta, koska Herra on Hänen kanssaan. Ainoa pelko, joka vapauttaa kaikista muista peloista on Jumalan-pelko:
Älkää pelätkö niitä, jotka tappavat ruumiin voimatta tappaa sielua. Peljätkää sen sijaan Häntä, joka voi sekä sielun että ruumiin hukuttaa helvettiin. (28)

Herra tuntee kyllä meidän heikkoutemme. Siksi Hän vie meidät usein tilanteisiin, joissa sydämiimme kätkeyty pelko nousee esiin ja sitten osoittamalla oman läsnäolonsa siinäkin tilanteessa, vapauttaa meidät turhista peloista.

Ito laivassa

91 vuotiaana kirkkauteen päässyt japanilainen pastori Eiichi Ito kertoo eräästä elämänsä tilanteesta, jossa Herra vapautti hänet pelosta ja vei syvemmälle tuntemiseensa:

"Elettiin sodanjälkeistä aikaa. Kiersin normaalin seurakuntatyöni lisäksi julistamassa Sanaa eri puolilla Japania. Eräänä sunnuntai-iltana nousin pieneen laivaan Wakayaman satamasta palatakseni Shikokun saarelle. Noihin aikoihin säätiedotukset eivät olleet yhtä luotettavia kuin nykyään ja niinpä laivan yllätti taifuuni kesken matkan. Pieni laiva hyppelehti ja pomppi kuin kaarnapursi valtavilla aalloilla. Miehistö komensi matkustajat pukemaan pelastusliivit ylleen, sillä tilanne oli epätoivoinen.

"Seisoin laivan eräessä portaikossa pidellen kaikin voimin kiinni kaiteesta pysyäkseeni edes jotenkin paikallani. Kävin rukoustaistelua sydämessäni. Oman taivaaseen pääsemiseni suhteen ei minulla ollut huolta, sillä tiesin, että pelastuisin Jeesuksen uhrityön tähden perille kirkkauteen, vaikka laiva hukkuisikin:

'Mutta Herra, miten vaimoni parivuotias pikku poikamme ja vanha äitini, jotka olet antanut minun huollettavakseni, selviävät näinä ankeina aikoina ilman minua.' Hiljaa Herran Pyhä Henki palautti mieleeni, miten Herra oli huolehtinut meistä sodan aikana Kiinan lähetystyössä ja sieltä takaisin tuhoutuneeseen Japaniin. Herra muistutti minulle:

'Kykenen kyllä huolehtimaan vaimostasi, pojastasi ja äidistäsi, vaikka matkasi päättyisikin nyt.'

Sydämeni täytti sanoin kuvaamaton rauha ja huulilleni nousivat erään tutun virren sävelet, jotka puhuvat Herran täydellisestä huolenpidosta kaikissa elämän tilanteissa.

"Samassa kuulin kajuutan puolelta hysteeristen matkustajaverieni avunhuutoja ja lähdin heitä auttamaan. Kaikkien suureksi hämmästyksesi laiva selvisi kuin selvisikin uppoamatta Komatsushiman satamaan asti."

Kieltäjiä kutsutaan parannukseen

Jos Sinun on pakko tunnustaa tänään, että ihmispelkoni tähden olen kieltänyt oman Vapahtajasi, niin muista, Hän otti takaisin Hänet kieltäneen Pietarin. Hänellä on paljon anteeksiantamusta. Voidaksesi vapautua vääristä peloista Herra haluaa, että tunnet Hänet paremmin ja omistat koko Hänen rakkautensa sydämeesi. "Täydellinen rakkaus, Golgatan rakkaus, karkottaa pelon Sinunkin elämästäsi". Sitten Hän lähettää Sinut maailmaan omana lähettiläänä. Lähettäessään omansa susien keskelle Jeesus ei anna mahdotonta tehtävää, koska Hän itse on kanssamme ja tekee mahdottomasta mahdollisen.

Entä sinä?

Tunnetko jo Jeesuksen sillä tavalla, että olet vapaa pelosta? Pyhä Henki haluaa viedä sinut Isän ja Karitsan syvempään tuntemiseen. Anna siksi tiesi Herran haltuun ja pelkää Jumalaa!